

da er det muligt, at det har kunnet ske, forsaavidt den enkelte Mand kunde komme overens med vedkommende Præst; men jeg tror ikke, at der har været nogen Mulighed for at komme overens med Præsterne; det har der i al Fald ikke været der, hvor jeg er kjendt. Præsterne vide meget godt, at Tienden stiger Mar for Mar, hvorfor skulde de saa lade den afløse ad Frivillighedens Bet; de lade den neppe afløse, inden de blive tvungne dertil. Havde man kunnet afløse Naturaltjenden paa tvungen Maade, er jeg overbevist om, at det var sket, thi Befolkningen i de indlemmede Distrikter har, hvad jeg har tilladt mig før at udtale, ikke noget godt Die til Naturaltjenden, og det kan man ikke for- tænke den i. Desuden ere jo det ærede Medlem fra Vro og jeg, der ikke saa saa Gange have bragt denne Sag paa Bane, og navnlig flere Gange have omtalt den her i denne Sal ved Finanslovens Behandling for at henlede vedkommende Ministers Opmærksomhed paa en Ordning af samme, stadig blevne affærdigede med, at den Sag kunde man ikke saa afgjort paa anden Maade, end at man maatte have Lovgivningsmagten med. Vedkommende Minister vilde imidlertid snart forelægge et Lovforslag, og saa skulde Sagen snart blive ordnet. Jeg tror, som sagt, ikke, at det har været muligt i de indlemmede Distrikter at afløse, og jeg veed med Sikkerhed, at det ingeninde har været muligt i Distriktet Bastrup hverken før eller efter 1864. Hvis den ærede Minister nu, ifald mit Vædringsforslag vedtages, skulde drive sin Modstand til det Yderste og negte at underskrive denne Lov, hvad vil saa ske? Kan man saa ikke komme af med Tienderne? Jeg tror: jo; thi Ministeren skal efter den danske Lovgivning skaffe Enhver af med hans Naturaltjende. Jeg kommer herved til at tænke paa en Bemærkning, der for nogle Mar siden blev gjort af et tidligere Medlem i denne Sal for Bornholms 1ste Valgkreds (Falleisen). Han udtalte som Modspætning til, hvad der

staar i Valles Lærebog om, at Menneffene ikke ere saa gode, som de burde være, at det dog kunde være Tilfældet, at Menneffene vare bedre, end de burde være. Jeg vil tillade mig at overføre hans Ord paa Tiendeyderne i de indlemmede Distrikter, idet jeg dog i Parenthes skal omtale, at jeg ikke selv hører til disse Tiendeydere, der ikke have afløst deres Naturaltjende, og jeg vil sige, at Tiendeyderne i de indlemmede Distrikter ere bedre, end de burde være; thi hvis de ikke vare det, vilde de allerede for flere Mar siden have negtet at yde Tiender in natura. Hvad der imidlertid i det Hele taget har bevæget dem til ikke at gjøre dette Skridt, er, at der ligger en fjendtliggindret Presse paa Vur lige ved vor Grændse, og ethverjomhelst Tegn paa Utilfredshed, der vises fra disse Distrikter, tager den til Indtægt og udbasuner det som Bevis paa Misfornøielse med Forholdene, som de ordnes af den danske Regjering, hvad de ganske vist ikke ere og ikke skulle være; derfor have Tiendeyderne været bedre, end de burde være; derfor have de undladt at negte Tienden. Jeg tror ikke, at nogen Domstol vilde kunne gaa ind paa at dømme de vedkommende Tiendeydere til at levere Tiende in natura. Loven af 14de April 1852 siger jo udtrykkelig, at ingen Tiende maa ydes in natura efter 1ste Januar 1856. Nu kan man vel sige, at denne Lov ikke saaledes udenvidere kan gaa over paa de indlemmede Distrikter, og det skal jeg villig indrømme, at den ikke kan, hvad Marstallet 1856 angaar. Den omtalte Lov giver en Frist af 3 Mar og nogle Maaneder til Tiendens Afsløsning, men nu er det omtrent 4 Mar siden, at denne Lov har faaet fuld Gyldighed i de indlemmede Distrikter, altsaa længere Frist end den, Loven tillader. Hvis det altsaa indtræffer, at Vædringsforslaget vedtages, og den ærede Minister da nægter Loven sin Underskrift, har jeg tænkt mig, at han mulig vilde benytte § 16 i Loven af 16de Februar 1866, der lyder saaledes — med den ærede Formands Tilladelse skal jeg